

Lontoossa
12 p.helmik.1925.

Suomen Pankin Johtokunta,

Helsinki.

Ulea yhtion
finansoiminen.

Ne neuvottelut, joita Johtaja Schues taalla on kaynyt Wm.Brandt's Sons & Co'n kanssa, tarkoittavat seuraavaa arrangemangia:

1) Agentuuri siirtyy Boyson & Slee'ltä Brandtin puutavaraosastolle, jossa Gutschov ja Landby ovat johtajina.

2) Brandt antaa Ulealle 500,000 punnan luoton ja jos Kajaani tulee mukaan, 750,000 punnan luoton, josta edellytetään, että se siirtyy vuodesta vuoteen, mutta jota myöskin vuosittain maksetaan takaisin sikäli kuin myynnistä liikenne varoja.

3) Kun agentuuria ei voida siirtää kesken myyntikautta, alkaa sopimus vasta 1926:den sesongista, johon mennessä myöskin yhtiön Hambron kautta ottama 400,000 puntaa on maksettu takaisin. Kun yhtiö kumminkin tahtoo käyttää halvempikorkkoista puntaluottoa, on Brandt valmis heti asettamaan yhtiön käytettäväksi 200,000 puntaa, joka automaattisesti siirtyy vuoteen 26.

4) Luotolle, jota käytetään vekseleitä vastaan, laskeetaan korkoa ja provisionia kaiken kaikkiaan 2 % yli kayvan bank raten.

5) Brandt vaatii Suomen Pankin garantian.

Kun Ulean näin saama krediitti tavallaan on pitkäaikainen ja ainakin verrattavissa meidän yhtiölle myöntämämme krediittiin, ehdotin sähkösanomassa, että jos yhtiö tämän suunnitelman hyväksyy ja siis saa nyt 200,000 punttaa uutta rahaa meidän myöntämämme 60,000,000 krediittia täytyy lyhentää ainakin 25,000,000 markalla ja limiteerata se siis enintään 35,000,000 markkaan. Käytettäväksi jaisi siis noin 13,000,000, josta Ulea ja Unionipankki saisivat vapaasti päättää. Kun me emme voi lisätä vastuutamme Uleasta, emmekä antaa puheenalaista takuuta ilman Unionipankin vastatakuuta, mutta toiselta puolelta on tarkesta, että Unionipankin nimi taalla vahitellen saadaa palautetuksi entiseen ja parempaan arvoon, ehdotin, että Unionipankki varsinaisesti antaisi takuun Brandtille ja olisi siis ensi kadessa vastuussa Ulean sitoumuksista, mutta, koska Unionin nimi ei nykyään tähän tarkoitukseen ole riittävä, me antaisimme Brandtille takuun Unionipankin kelpoisuudesta vastamaan sitoumuksistaan. Tällaisesta takuusta pitäisiin kohtuullisena velkoa $\frac{3}{4}$ % per annum. Syksyllä nostettava 300,000 punttaa menisi sitten samalla tavalla, jolloin kumminkin meidän suoransa luottomme edelleen vähentäminen taas otettaisiin käsittelyn alaiseksi. Keskustelkaa asiasta Unionipankin kanssa, mutta pitakaa tarkasti silmällä, että me vahitellen vetäytymme pois yhtiön rahoittamisesta ja ettei hetkellisestikaan riskejämme suurenneta. Kun kysymyksessä aina on ollut meidän valiintulomme ainoastaan mikäli asiain käytännöllinen hoitaminen Liittopankille on käynyt mahdottomaksi vaan ei minkään riskin siirtäminen meille ja kysymyksessä oleva järjestely tekee mahdolliseksi Liittopankille järkyttämättä likvideettians mutta säilyttämällä riskin hoitaa asian, luulen, ettei heillä voi olla tältä

kannalta järjestelyä vastaan muistuttamista.

Kokonaan eria asia on tietysti onko Ulealle viisasta antaa agentuuri samoihin kasiin kuin finansieeraus, mutta se kysymys on tietysti heidan itsensa ratkaistava.

Boyson & Slee, joka ei mielellään luovu vanhasta agentuuristaan, koettaa myoskin järjestää yntion finansieraasta omien suhteittensa avulla. Schues pyrkii siihen, etta yntion velat mikäli mahdollista olisivat kaikki taalla ja etta korkomenot sen kautta saataisiin vahenemaan. Unionipankki paasi silloin myoskin teysin likviidiksi ja nayttää silta, etta pankin taman vuoksi takuistaan olisi tyydyttava mahdollisimman pieneen provisioniin.

Liitan mukaan jaljennoksen lahettamasni sahkosanomasta, jonka pitaisi olla riittavan selvan.

Kunnioittaen